

Modül (öneri) No	96
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Marifetullah
Modül (Alt konu)	Sevgi ve Korku Duygusunun Allah'a İmanla İlişkisi
Anahtar Kelimeler	
Öğrenme Çıktıları (Amaçlar)	Duygularımızın Allah'a imanı gerektirdiğini bilir. Sevgi duygusu ile korku duygusunun Allah'a iman ile ilişkisini açıklar.
Süre	40'
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Argümantasyon, Görüş Geliştirme
Materyal ve Teknoloji	
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 - Argümantasyon tekniği açıklanır (Bir fikri, hipotezi veya düşünceyi deliller ve ispatlar kullanarak savunma ve açıklamaya çalışmadır. Bu açıklamalarda kullanılan ispat ve deliller ise argümanlardır). - Öğrenciler 2 gruba ayrılır. (Kullanımı için yeterli sayı olmalıdır) - Her iki grup sevgi ve korku duygusunun Allah'a iman ile ilişkisini gösteren açıklamalara ilişkin metinden hareketle iddia içeren cümleler/argümanlar yazarlar. - Yazdığı her iddianın gerekçesini de yazarlar. - Hazırlık bitince bir grup iddiayı sunma grubu diğeri de dinleyen ve gerekçe isteyen grup olarak belirlenir. - İlk grup, argüman ve iddialarını ortaya atarlar. Ortaya konulan görüş Risale i Nur'daki metinlerden hareketle Kuran ve hadisler ışığında izah ve ispat etmeye çalışılır. - Diğer gruptaki öğrenciler bu görüşleri dikkatlice dinlerler. - Diğer grubun sunduğu gerekçeleri güçlendirerek destekleme yolunu seçebilecekleri gibi, oluşturulan argümanların geçerli olamayacağı durumları/sınırlılıkları belirterek çürütme yolunu seçebilirler.

	• Çürütme yolunu seçtiklerinde kendi argümanlarını çeşitli dayanak/veri ve kanıtlarla gerekçelendirirler. • Bu şekilde bütün iddialar tartışılır. Kabul edilen iddiaları sekreter not alır. En son bütün katılımcılar birlikte iddiaları okuyarak paylaşırlar. • Eksik kalan iddialar varsa dinleyici grup iddialarını okur. • Vakit varsa bu sefer iddiacı grup ile dinleyici grup yer değiştirmiş olur. İddialar bitene kadar çalışma devam eder. Etkinlik-2 • Öğrenciler 5-7 kişilik gruplara ayrılır. Görüş geliştirme etkinliği yapılacağı söylenerek nasıl yapılacağı konusunda açıklamalar yapılır. • Grup sekreteri grup üyelerince belirlenir. • Öğrenciler İmanı billah ve marifetullah'ta terakki etmek neyle mümkündür? sorusunu görüş geliştirme tekniği ile tartışır. • Öğrenciler daire şeklinde dizilir. • İlk öğrenci konu ile ilgili görüşlerini gerekçeli olarak belirtir. • Diğer öğrenciler sırayla önceki görüşlere katıldıkları ve katılmadıkları noktaları da söyleyerek kendi görüşlerini ifade ederler. • Öğrenciler diğer görüşler doğrultusunda kendi görüşlerini değiştirebilirler. • Gruplar görüşlerini özet olarak raporlar. • Görüşler gruplar halinde sınıfa sunulur.
Ölçme ve Değerlendirme	• Gruplar argümantasyonda ortaya çıkan argümanlar ile görüş geliştirmede raporlanan görüşleri karşılaştırırlar. • Benzerlik ve farklılıkları bulmaları istenir.
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ¹ Bu ayet-i uzmanın sırrıyla, insanın bu dünyaya gönderilmesinin hikmeti ve gayesi, Hâlık-ı Kâinat'ı tanımak ve Ona iman edip ibadet etmektir. Ve o insanın vazife-i fitratı

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla Cinleri ve insanları ancak Bana iman ve ibadet etsinler diye yarattım (Zariyat Suresi: 56)

ve fariza-i zimmeti, marifetullah ve iman-ı billâhtır. Ve iz'an ve yakîn ile vücudunu ve vahdetini tasdik etmektir.

(Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 121)

Kat'iyen bil ki hilkatin en yüksek gayesi ve fitratın en yüce neticesi iman-ı billâhtır. Ve insaniyetin en âlî mertebesi ve beşeriyetin en büyük makamı, iman ı billâh içindeki marifetullahtır. Cin ve insin en parlak saadeti ve en tatlı nimeti, o marifetullah içindeki muhabbetullahtır. Ve ruh-u beşer için en halis sürur ve kalb-i insan için en sâfi sevinç, o muhabbetullah içindeki lezzet-i ruhaniyedir. Evet, bütün hakikî saadet ve halis sürur ve şirin nimet ve sâfi lezzet, elbette marifetullah ve muhabbetullahtadır; onlar, onsuz olamaz. Cenab-ı Hakkı tanıyan ve seven, nihayetsiz saadete, nimete, envâra, esrara, ya bilkuvve veya bilfiil mazhardır. Onu hakikî tanımayan, sevmeyen, nihayetsiz şekâvete, âlâma ve evhama manen ve maddeten mübtelâ olur. Evet, şu perişan dünyada, avare nev-i beşer içinde, semeresiz bir hayatta, sahipsiz, hâmişiz bir surette, âciz, miskin bir insan, bütün dünyanın sultanı da olsa kaç para eder? İşte bu avare nev-i beşer içinde, bu perişan, fânî dünyada, insan sahibini tanımazsa, malikini bulmazsa, ne kadar bîçare sergerdan olduğunu herkes anlar. Eğer sahibini bulsa, malikini tanısa, o vakit rahmetine iltica eder, kudretine istinad eder; o vahşetgâh dünya bir tenezzühgâha döner ve bir ticaretgâh olur.

(Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 264)

Ârif-i billâh, aczden, mehafetullahtan telezzüz eder. Evet, havfta lezzet vardır. Eğer bir yaşındaki bir çocuğun akli bulunsa ve ondan suâl edilse: “En leziz ve en tatlı hâletin nedir?” Belki diyecek: “Aczimi, zaafımı anlayıp, validemin tatlı tokadından korkarak, yine validemin şefkatli sinesine sığındığım hâlettir.” Hâlbuki bütün validelerin şefkatleri, ancak bir lem'a-i tecellî-i rahmettir. Onun içindir ki, kâmil insanlar aczde ve havfullahta öyle bir lezzet bulmuşlar ki, kendi havl ve kuvvetlerinden şiddetle teberri edip, Allah'a acz ile sığınmışlar. Aczi ve havfı kendilerine şefaatchi yapmışlar.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 47)

Öyle ise, o Mahbub-u Ezeli'nin, Kendi habibine söylettirdiği şu ferman-ı ezeliyi dinle, ittiba et:

إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ²

² Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin (Âl-i İmran Suresi: 31.)

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 401)

Aynen böyle de şu ayet-i kerîme der ki: “Eğer Allah’a muhabbetiniz varsa Habibullah’a ittiba edilecek. İttiba edilmezse netice veriyor ki Allah’a muhabbetiniz yoktur. Muhabbetullah varsa netice verir ki Habibullahın Sünnet-i Seniyyesine ittibai intâc eder.”

(Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 131)

Ey nefisperest nefsim, ey dünyaperest arkadaşım! Muhabbet, şu kâinatın bir sebeb-i vücududur, hem şu kâinatın rabıtasıdır, hem şu kâinatın nurudur, hem hayatıdır. İnsan kâinatın en câmi' bir meyvesi olduğu için kâinatı istilâ edecek bir muhabbet, o meyvenin çekirdeği olan kalbine dercedilmiştir. İşte şöyle nihayetsiz bir muhabbete lâıyk olacak, nihayetsiz bir kemâl sahibi olabilir. İşte ey nefis ve ey arkadaş! İnsanın, havfa ve muhabbete alet olacak iki cihaz, fitratında dercolunmuştur. Alâküllihâl, o muhabbet ve havf, ya halka veya Hâlık'a müteveccih olacak. Hâlbuki halktan havf ise, elîm bir belıyyedir; halka muhabbet dahi belâlî bir musibettir. Çünkü sen öylelerden korkarsın ki, sana merhamet etmez veya senin istirhamını kabul etmez. Şu hâlde, havf elîm bir belâdır. Muhabbet ise, sevdiğin şey, ya seni tanımaz, Allahâısmarladık demeyip gider (gençliğin ve malın gibi); ya muhabbetin için seni tahkir eder. Görmüyor musun ki, mecazî aşklarda yüzde doksan dokuzu mâşukundan şikâyet eder. Çünkü Samed âyinesi olan bâtın-ı kalp ile, sanemmisal dünyevî mahbublara perestîş etmek, o mahbubların nazarında sakildir ve istiskal eder, reddeder. Zira fitrat, fitrî ve lâıyk olmayan şeyi reddeder, atar. (Şehevanî sevmekler, bahsimizden hariçtir.) Demek, sevdiğin şeyler ya seni tanımıyor, ya seni tahkir ediyor, ya sana refakat etmiyor, senin rağmına müfarakat ediyor. Madem öyledir, bu havf ve muhabbeti, öyle birisine tevcih et ki, senin havfin lezzetli bir tezellül olsun, muhabbetin zilletsiz bir saadet olsun. Evet, Hâlık-ı Zülcelâl'inden havf etmek, Onun rahmetinin şefkatine yol bulup iltica etmek demektir. Havf, bir kamçıdır; Onun rahmetinin kucağına atar. Malûmdur ki, bir valide, meselâ, bir yavruyu korkutup, sinesine celb ediyor. O korku, o yavruya gayet lezzetlidir. Çünkü şefkat sinesine celb ediyor. Hâlbuki bütün validelerin şefkatleri, rahmet-i İlâhiyenin bir lem'asıdır. Demek, havfullahta bir azîm lezzet vardır. Madem havfullahın böyle lezzeti bulunsa, muhabbetullahta ne kadar nihayetsiz lezzet bulunduğu malûm olur. Hem Allah'tan havf eden, başkaların kasavetli, belâlî havfından kurtulur. Hem Allah hesabına olduğu için

mahlûkata ettiği muhabbet dahi firaklı, elemli olmuyor. Evet, insan evvelâ nefsinı sever, sonra akaribini, sonra milletini, sonra zîhayat mahlûkları, sonra kâinatı, dünyayı sever; bu dairelerin her birisine karşı alâkadardır. Onların lezzetleriyle mütelezziz ve elemleriyle müteellim olabilir. Hâlbuki řu herc ü merc âlemde ve rüzgâr deveranında hiçbir şey kararında kalmadığından bîçare kalb-i insan, her vakit yaralanıyor. Elleri yapıştığı şeylerle, o şeyler gidip ellerini paralıyor, belki koparıyor. Daima ıztırap içinde kalır, yahut gaflet ile sarhoş olur. 2 Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin. (Âl-i İmran Suresi: 31.) Madem öyledir, ey nefis, aklın varsa bütün o muhabbetleri topla, hakikî sahibine ver, řu belâlardan kurtul. řu nihayetsiz muhabbetler, nihayetsiz bir kemâl ve cemal sahibine mahsustur; ne vakit hakikî sahibine verdin, o vakit bütün eşyayı Onun namıyla ve Onun âyinesi olduğu cihetle ıztırapsız sevebilirsin. Demek, řu muhabbet doğrudan doğruya kâinata sarf edilmemek gerektir. Yoksa, muhabbet, en leziz bir nimet iken, en elîm bir nikmet olur. (Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 398)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ³
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ⁴

³ Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

⁴ Duaları řu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, řükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)